

Sobrejou, V. *jou* *Sobrejunta*, *sobrejunter*, V. *junt* (JUNYIR) *Sobrellaus*, V. *lloar* *Sobrellau*, V. *lloar* *Sobrellevar*, V. *llevar* *Sobrellinda*, *-llindar*, V. *llinda* (LÍMIT) *Sobrellut*, V. *llut* *Sobrellor*, V. *lloa* *Sobrellom*, V. *lloam* *Sobremà*, *sobremànega*, *-niga*, V. *mà* +*Sobremesa*, V. *metre* *Sobremiçjana*, V. *mitjana* (MIG) *Sobremorro*, V. *morro* *Sobremost*, V. *most* *Sobremot* deformació de *sobrenom* a causa de mot *Sobremuntar*, V. *munt* *Sobrenàs*, V. *nas* *Sobrenat*, *sobrenatural*, V. *nèixer* *Sobrenedar*, no interessa saber que el vagin usar els poetes Bofill i Riber perquè és un castellanisme condemnable, per *surar*, i és mal fet prestar publicitat als mals exemples *Sobrenèixer*, V. *nèixer* *Sobreneu*, V. *neu* i *sobre Sobrenom*, *-omenar*, V. *nom* *Sobreorla*, V. *sobre* *Sobreós*, V. *os* *Sobreoxidar*, V. *agre* *Sobrepaga*, V. *pagar* *Sobrepalat*, *-lala*, V. *paralla* *Sobrepant*, V. *parir* *Sobrepàs*, *sobrepassar*, V. *pas* *Sobrepausament*, *sobrepausar*, V. *posar* *Sobrepellís*, V. *pell* *Sobrendre*, V. *pendre* *Sobrepès*, V. *pes* *Sobrepeu*, V. *peu* *Sobreplom*, *sobreploamar*, V. *plom* *Sobreplús*, V. *sobre* i *plus* *Sobreporta*, *-portal*, V. *porta* *Sobrepasament*, *sobrepasar*, *sobrepasaria*, *sobrepasat*, *sobrepòsit*, *-post*, V. *sobre* i *posar* *Sobreprenedor*, *-prendre*, V. *pendre* *Sobrepriu*, V. *preu* *Sobreproua*, V. *proa* *Sobrepronunciació*, V. *produir* (DUR) *Sobrepug*, *-puja*, *-pujament*, *-pujança*, *sobrepujar*, V. *puig* i *sobre* *Sobrepús*, V. *sobre* i *plus* *Sobrequarderna*, V. *quaderna* (QUATRE) *Sobrequilla*, V. *quilla* *Sobrer*, V. *sobre* *Sobre-rec*, V. *rec* *Sobreretj*, V. *prejer* *Sobrererjar*, *sobrerera*, V. *sobre* *Sobreric*, *sobrerique(s)a*, V. *ric* *Sobreronda*, V. *ronda* (RAVATA) *Sobres*, V. *sobre* *Sobresalent*, *sobresalt*, *sobresaltar*, V. *salt* *Sobres-alt* 'plaer en excés', V. *altar*; 'massa alt', V. *alt* *Sobres-amar*, V. *amar* *Sobresanar*, V. *sà* *Sobresang*, V. *sang* *Sobresant*, V. *sant* *Sobresaturar*, *-uració*, V. *saturar* (SATISFER) *Sobrescrit*, *sobrescriture*, V. *escriure* *Sobrescua*, V. *escoa* *Sobresdolç*, V. *dolç* *Sobresdolor*, V. *doldre* *Sobreseer*, *sobreseament*, *sobreseur*, V. *seure* *Sobresenyal*, V. *senya* +*Sobresequiatge*, V. *sèquia* *Sobreseure*, V. *seure* *Sobresgran*, V. *gran* *Sobreslaus*, V. *lloar* *Sobresmeravellós*, V. *meravella* *Sobresolar*, V. *sola* (SOL) *Sobresortint*, *-tir*, V. *sortir* *Sobresostre*, V. *sostre* *Sobresou*, V. *sou* *Sobressalt*, V. *salt* *Sobressell*, V. *sella* +*Sobrestadia*, *-stant*, V. *estar* *Sobretacle*, V. *tacle* *Sobretaula*, *-taule*, V. *taula* *Sobreteixir*, V. *teixir* *Sobreterrè*, V. *terra* *Sobretot*, V. *tot* *Sobrevaler*, +*sobrevalor*, *sobrevalorar*, V. *valer* *Sobreveniment*, *sobrevenir*, V. *venir* *Sobrevent*, V. *vent* *Sobreventa*, V. *venir* *Sobrevesta*, *sobrevestir*, V. *vestir* *Sobrevidriera*, V. *vidre* *Sobrevidre*, *sobrevinença*, *-vinent*, *-vinguda*, *-vingut*, V. *venir* *Sobrevista*, V. *veure* *Sobreviure*, *-vivença*, *-vivent*, V. *viure* *Sobrevolar*, V. *volar* *Sobrevolt*, *-volta*, V. *vol* *Sobrexcellent*, V. *excel·lent* *Sobri*, V. *embriac* *Sobricel*, V. *cel* *Sobrietat*, V. *sobri* (EMBRIAC) *Sobritud*, V. *sobre* *Sobrix*, *jugar a ~*, deu ser derivat de *sobreeixir* (EIXIR) en el sentit de pal que fan saltar o eixir per damunt *Sobrixent*, V. *eixir* So-60

brollar, V. *sorollar*, cf. *sodegar* *Sobròs*, V. *os*

SOBTE, antigament adjectiu amb el sentit de 'sobtós, sobtat', del ll. SÜBĪTUS, -A, -UM, id., pròpiament participi del verb SÜBĪRE 'acostar-se per sota (a algun indret)', 'penetrar furtivament, inesperadament', derivat de IRE 'anar'. □ 1ª doc : S XIII

En realitat no es pot dir que *sobte* encara s'usi com a adjectiu en català antic, si no és en algun text a provençalat; però l'ús del mot *sobte* amb caràcter d'adverbi hi és freqüent, i també s'hi troba encara algunes vegades l'adverbi compost *sobtament*, que presuposa l'existència recent de l'adjectiu *sobte*, *-ta* en funcions d'adjectiu. En occità antic l'adjectiu *sobte*, *-a*, hi apareix encara algunes vegades amb caràcter de ver adj., com en la *Vida de Santa Doucelina* (Provença, fi S. XIII), on surten, en text seguit, l'adjectiu *sopita* i l'adverbi *sopitament*: «aquella persona que lur avia nogut, *sopitament* si reconnoç --- e desfés so que lur avia fach; de qué li persona mezesma si meravillava, com, ni per què, li era convenguda tan *sopita* conversió d'aquela cauza» (Appel, *Chr*, 119.109ss, *sopitament*, *ibid.*, 117.67, i alguns exs. més d'una cosa i altra en Rayn. v, 240).

En català ant. l'adverbi compost *sobtament* ja no és freqüent, però apareix en alguns textos del període arcaic i de matís nòrdic: «con é l passàs Tarsa totes les naus mot *sobtament* féu cremar», «*sopitament* los venc gran pluÿa desús» (trad. «*sobito* inopinatus imber erupit» 535 13), *VidesR*, 26r1, 179r2; «quant é l fo intrat en Alexandria, *sobtament* li fo rot e solt lo seu calcer», *VidesR*, 99r2 (n 77, trad. «ruptum atque solutum», p 266), i V. altres 3 casos en el Gloss. d'aquesta obra; «Pilat --- / prop lo pomer, Rubèn à mort; / cant venc a hora de sopar / Rubèn van mort aquí trobar, / e cuydaren que *sobtament* / sia mort, per defaliment, / o que fos caüt del pomer», *Lleg Rim Sev*, v. 190. Fora d'això el *DAG* i *AlcM* només en troben dos exemples en obres de caràcter poètic o arcaitzant, del S. xv

D'altra banda restà freqüent l'ús de *sobte* amb valor d'adverbi, en el qual correspon a l'adverbi llatí SÜBĪTO i en deu ser simplement el prolongament romànic. El significat pot ser el mateix del modern 'de sobte, sobtadament': «--- estar entre pagesos --- és cosa mortal, car no usen de raó e creen tost tota follia, e *sobte* són avalotats e no guarden dret ne envers, e tostems se deliten en --- dejecció d'hom d'estament», *Eiximenis* (*Terç*, § 103; *NCl* vi, 40 20); «estès los brassos e los monyons ves aqueles mans, e *sobta* les mans se preseren ab los seus brassos», *Filla R d'Hongria* (*NCl* XLVIII, 53); «aquell que pits te vol / morrà *sopita* ---», *Llibre de Geomància* de mj S XIII (Ca Candi, *MiscHiCat* 1, 168; veg a *PITJOR* l'explicació).

Tal com, en italià, *subito*, des de la idea de 'sobtadament' passà al sentit de 'tot seguit', i pel mateix procés semàntic que *tot d'una* ('de sobte' en cat central) prengué a Mall el sentit de 'tot seguit' també el cat. ant *sobte* sovint vol dir 'de seguida': «lo dyable te ar-